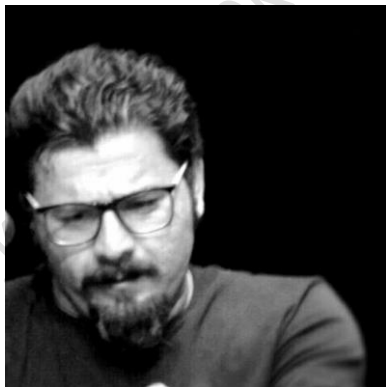

سرنجیکی کورت له سه‌ر سه‌ره‌لدان و گه‌شه‌کردنی چیرۆکی باشوری کوردستان مانی کتییی کوردی

چیرۆکی کوردی و هه‌ورازه‌کانی

«سرنجیکی کورت له سه‌ر سه‌ره‌لدان و گه‌شه‌کردنی چیرۆکی باشوری کوردستان»

کاووان محهمه‌دپوور

Website: www.kurdishbookhouse.com

Telegram: <https://t.me/kurdishbookhouse>

تایبەت بە مانی کتیی کوردی

❖ چیرۆکی کوردی و هه ورازه کانی

✓ سرنجیکی کورت له سەر سه رهه لدان و گه شه کردنی چیرۆکی باشوری کوردستان

یه کۆ له م گرفتانهی که بهردهوام توێژه رانی ئەده بیاتی داستانی کوردی له باشوری کوردستان سه رقآلی خۆی کردوه، که می به رهه می چاپ کراوهی ئەم ژانزه له نیوان ساله کانی (۱۹۲۵) تا سه ره تا کانی ده یه ی هه شتای زاینیه. واته جووله ی که می چاپ و بلاو کردنه وه ی چیرۆک که هیچ وه خت به ته واوی پراوه ستانی به خۆیه وه نه دی، به لام به به راوردی له دایک بوونی خه سارگه لیکه هه بوو. توێژه رانی ئەده بی کوردی ئەم قوناغه به (قوناغی له دایک بوون و هه ول بو مانه وه) ناوزده ده که ن. حسین عارف، نووسهر و توێژه ی کورد له بیلوگرافیای خۆی بو پرمانی کوردی، ته نیا به سی پرمانی بلاو کراوه له م قوناغه دا ئاماژه ده کا. ئەگهر چی توێژینه وه که ی عارف ته نیا له سهر پرمانه و باس له چیرۆکی کورت و درێژ ناکا، به لام به ئەژمار کردنی ئەم چیرۆکانه ش، دیسانه که ژانری ئەده بی داستانی له م قوناغه ریژه یان که مه. به گشتی له م قوناغه دا به پرمانی و چیرۆکی درێژه وه نزیک به (۳۲) به رهه مان هه یه که هه ندیکیان به شیوازی ئەلقه له گو قاره کانی سه رده می خویان بلاو کراونه وه.

تویژینه وه کان ئه وه مان پێ ده لێن که به شیک له م چیرۆکانه سالانیک پاش نووسینیان ده رفه تی بلا بوونه ویان به شیوازی کتیب بۆ ره خساوه و بۆ هه ندیکیان هیچ کات ئه م ده رفه ته ش نه ره خسا، هه ر بۆیه ش سرنجی تویژه رانیان رانه کیشا و باسییان لپوه ناکه ن. له یه که م به ره مه کانی ئه م قوناغه، چیرۆکی درێژی (له خه وما) (1925) - جه میل سائیب و رۆمانی (مه سه له ی ویژدان) (28-1927) - ئه حمه د موختار جاف به شیوه ی ئه لقه و به ش به ش له گو فاره کانی سه رده می خویان بلا بوونه وه و تا ده یه ی هه فتای زایینی ده رفه تی به کتیب بوونیان بۆ جیه جی نه کراوه. هه روه ها له م ده سه ته یه دا ئه توانین ئاماژه به وه ش رۆمانه بکه ین که له یه که مین خولی خه لاتی (یه که یه تی نووسه رانی کورد) (1971) ئاراسته ی به شی کیه رکێ کران و ته نیا بۆ دوو به ره هم (ئاگری بن کا، نووسینی سه عید ناکام و، ریگا نووسینی محمه د مه لوو د مه م) - ئه ویش سالانیک دووا نووسین - ده رفه تی بلا بوونه وه یان بۆ سازبوو، به لام چوار دانه که ی تر تا ئه و جیه گی ئاگادار بین هیچ وه خت چاپ نه کران و ته نیا ناویان له گو فاری یه که یه تی نووسران هاتوه.

لانیکه م نه بوونی داموده زگای چاپ، غیابی دوخیکی ئارام و سه قامگیر و، هه روه ها ترس و دلهراوکه ی سیاسی پژی می به عس له هۆ سه ره کییه کانی که م و کو پری بلا بوونه وه ی رۆمانی ئه و سه رده مانه یه. وی ده چیت ته نیا نموونه ی رۆمانی (ژانی گه ل) ی ئیبراهیم ئه حمه د بۆ که ش و هه وای چه قبه ستووی ئه م سه رده مانه کفایه ت بکا، ئیبراهیم ئه حمه د ئه م رۆمانه ی سالی (1956) ئه نووسی ت، به لام به هۆی دوخی

نالهباری سیاسی تا سآلی (1972) بآلوی ناکاتهوه، ئه ویش ناچار ده بیته رۆمانیک که له بهاره ی نه هامتیه کانی کوردیه، له ترسی دیکتاتۆری به عس پيشکه شی (جه نگاوه رانی ئه لجه زایه ری) بکا!

له سآله کانی ده یه ی هه شتای زایینی ئه گه رچی هیشته فه زای سیاسی و کۆمه لایه تی شیاو بۆ کورد نه کراوه ته وه به لام له سه ریکه وه سه قامگرتنی به رخۆدانی سیاسی له مه ر پرژیمی به عس و ههروه ها ره خساندی ده سگای چاپ له شاخه کانی کوردستان بۆ بآلو کردنه وه شه ونامه و گو فاره سیاسیه کان، هه لیکه ی بۆ رۆماننوسان گوازه وه که به شی له نووسراوه کانیان له ناو شاخه کانی کوردستان بآلو که نه وه، ئه مه خۆی بوو به جیا کردنه وه دوو چه شن رۆمانی کوردی له سه ره تاکانی ده یه ی هه شتای زایینی، واته رۆمانی شار و رۆمانی شاخ. پپیوسته ئاماژه بکه م لیره دا پاشگری (شار و شاخ) به مانای شیوازناسی یان پیکهاته یه کی تایه تی ژانری له رۆماندا نییه، به لکوو ئاماژه یه بۆ شوینی چاپ بوونی به ره مه که. هه لبه ت خۆی شوینی چاپ بوونی رۆمانه که تا راده یه ک له بواری ناوه پۆک کاریگه ری له سه ر رۆماننوسه کان داده نا. ئه و رۆمانگه له ی له شاخ چاپ ده بوون، راشکاوانه تر ره خنه ی خۆیان ئاراسته ی حکومه ت یان ته نانه ت حیزبه کوردیه کان ده کرده وه .

له سه ره تاکانی ده یه ی هه شتای زایینی تا کۆتاییه کانی ئه و ده یه، شایه تی شه پۆلیکی فراوان له نووسین و چاپی رۆمان و چیرۆک له باشوری کوردستانین. له م قۆناغه دا که بری له توێژه ران به (قۆناغی

زێرینی ئە دە بیاتی داستانی) نۆدیۆری ده کهن، جیا له ده رفه تی چاپ بو به ره مه کانی پێشوو، جیلێکی تری له نووسه رانی کورد به خۆیه وه ده بینێ که ئە گه رچی له ناوه پۆک و پێکها ته وی کچوو یه کی زۆریان له گه ل نووسه رانی پێش خۆیا نه وه هه یه، به لآم له پێکها ته ی گێرانه وه یی و پێکها ته ی چیرۆکدا، به هێتر خۆیا ن نشان دا .

له م قوناغه دا ئە توانین ئاماژه به به ره مه کانی ژێره وه بکه ین: سآلی (١٩٨١) ئیسماعیل پۆژبه یانی پۆمانی (نازه) له به غدا بآوده کاته وه، ئە مه یه که م پۆمانی کوردییه که له سەر به رگه که ی نووسراوه «پۆمان». سآلی (١٩٨٢) پۆمانی (سه گوهر) له محمه د موکری بآوده بیته وه و بو ماویه ک فه زای په خنه ی ئە ده بی و ههروه ها سیاسیش ده هه ژینیت، ته نانه ت محمه د مه ولوود مه م، پۆمانیک له وه لآمی (سه گوهر) به ناوی (کاروان و سه گوهر) ئە نووسیت. محمه د موکری له م سالانه دا دوو پۆمانی تر به ناوی (هه ره س-به شی یه که م (١٩٨٥) و به شی دووه م (١٩٨٧) و، پۆمانی (تۆله) (١٩٨٧) بآوده کاته وه. له نیوان دوو سآلی (١٩٨٨) و (١٩٨٩) که هاوزه مه نه له گه ل پڕۆژه ی ژینوسایدی کورده کانی باشور-ئه نفال-، پۆمانی (کوچی سوور) له محمه د که ریم عارف، چیرۆکی درێژی (کیوی مه زن) له کاروان عه بدولآ و، چه ند چیرۆکی درێژ و کورت له حسین عارف، هیمداد حسین، حسام به رزنجی و، فازل که ریم ئە حمه د بآوده بنه وه. سآله کانی کو تایی ده یه ی هه شتای زاینی شایه تی ها ته ئارای جیلێ له نووسه رانی له ئە زموونگه لی نوێ دینه ساحه ی ئە ده بیاتی داستانی کوردیه وه.

له دوا راپه پینى (1991) و به گه ریان كهوتنى بژاڤیكى به ربلاوى فرههنگى و سیاسى، جیلی سیهه می چیرۆك نووسانى كورد له باشورى كوردستان سه رهه لده دن. ئەم جیله چ له ئاستى پیکهاته ی چیرۆك و چ له ئاست به کارهینانى كه رهسته كانى گپرانه وه تا رادهیه كى بهرچا و جیاوازییان له گه ل دوو جیلی پيشوو ههیه. دوو جیلی پيشوو له ژیر كارتیکه رى ئەده بیاتی یه كیتی سوڤهت، له رووی شیوازناسیدا له سه ر شیوازی كلاسیكى رپالیسمی كۆمه لایه تی و رپالیسمی سوڤسیالیستی زه ق ببوونه وه و، له ئاست مووتیفی ناوه كى چیرۆكه زیاتر روویان له: ره خنه ی ده سه لات، ره خنه ی كۆمه لگای نه خوینده وار، ره خنه له هه لسووكه وت و بوچوونه كانى بهرپرسانى كورد، نواندنه وه ی ژيانى لادى خه لكى كورد، گوشار و نه هامة تی سیاسى سه ر كۆمه لگای كوردی و به رهه لست بوونه وه ی حیزبین. به لام له دووا راپه پینى (1991) و کرانه وه ی زیاتری ده روازه فرههنگیه كان به ره رووی زانستی جیهانى و ههروه ها گه رانه وه ی جیلێك له خویندكاران و په ناهه نده كانى كورد، كه ش و هه وای چیرۆك شه لژانێكى به سه ر دیت و شیوازی نووسین ته نیا له سه ر شیوازی رپالیستی نه ماوه و ئەزموونى نویتر له چیرۆك هاته پانتای ئەده بیاتی باشور. له چیرۆكه كانى ئەم جیله دا شیوازی رپالیسمی سىحراوى (رپالیسمى جادوى) تا ده گاته به كار هینانى شگردى میتافیکشینی پۆست موڈیرن به دی ده کریت. ئەم جیله هه نووکه ش له فهزای ئەده بی داستانى باشوردا بوونیان هه یه و به رده وام خه ریکى نووسین و ئەزموونى نوێ له چیرۆك دان، له وانه ئەتوانین ئاماژه به:

به ختیار عهلی، جه بار جه مال غه ریب، شیرزاد حه سه ن، فه ره هاد پیربال، جه زا چه نگیانی، ره ئووف بیگه رد، عه تا محه مه د، هیوا قادر، به یان سه مان، سه باح مه جید و چه ند که سی تر بکه ین. هه لبه ت نابئ ئه وه مان له یاد بچیت که هاتنه ئارای شیوازی که له نووسین به مانای له ناوچوونی شیوازه کانی تری نووسین نییه، هه ر بۆیه هه نووکه ش له ئه ده بیاتی ئه و دیوی کوردستان، نووسه رگه لئ هه ن که هه ر به شیوازی دوو قوئاغی پیشوو ده نووسن و مووتیفی سه ره کی چیرۆکه کانیان، هه مان ناوه پۆکی کلاسیکی ساله کانی به ر له راپه رینه.

له ساله کانی ده یه ی نه وه دی زاینی، فه زای سیاسی کۆمه لایه تی عیراق ئالوگۆریه کی بنه رته تی به خوویه وه بینی، راپه رینی (۱۹۹۱) ته نیا کوردستانی نه گرته وه و گشت عیراقی تیوه گلاند. ئه م بژافه گشتیه تا راده یه کی به رچاو له کوردستان جووله یه کی فه ره نه گی-سیاسی سازکرد و تاراده یه ک له گوشاری سیاسی پژیمی به عسی که م کرده وه. فه زای کراوی ره خنه له کوردستان و نه بوونی سانسور له سه ر چاپی کتیب، بوو به هوی هاتنه کایه ی جیلئ له نووسه ران و روشنییرانی کورد که هه م له لایه که وه مروقی کوردیان ئاشنای قوتابخانه فیکریه کانی جیهان کرد، هه میش دالغه کانی مروقی کوردیان له پانتایه کی به ربلوتر ئاراسته کرد. له سالی (۱۹۹۶) (گوڤاری په هه ند) له لایه ن تاقمئ له نووسه رانی کورد به دالغی «روشنییری نوئگه ر» داده مزریت. به ونه ی په هه ندییه کان «ئامانجی په هه ند کارکردنه بو دامه زراندنی روشنییری کی نوئگه ر»، په هه ندییه کان که سائئ وه ک مه ریوان وریا قانع، به ختیار عه لی، ئاراس فه تاح، رییین هه ردی،

فاروق ره فقی و... بوون که هه ولئیکی بهرچاویان بو ئاراسته کردنی فیکریکی نوئی له کوردستاندا. ئەم تاقمه که به وتهی مهريوان وریا قانع «دهرهاویشتهی جیلی چوارهمی رۆشنییری کوردی» بوون، به سرنجی تایبتهت له سهر روانگه فهلسه فیه کان و په خنه و گریمانه ی ئەدهبی، فهزای ساویلکه ی په خنه و تیۆریان له نیوان نووسه رانی گهنج هه ژاند و شه پۆلیک له فیکری تیۆریک هاته بازنه ی ئەدهب و مه عریفه ی کوردیه وه. هه لتهت بهر له گوڤاری په هه ند ئەم تاقمه، له ساله کانی یه که می راپه رین پینج ژماره له گوڤاری (ئازادی) ده رده کن به لام به راده ی گوڤاری په هه ند کاریگه ری له سهر دۆخی رۆشنییری کورد دانانیت،

له سالانی دوا ی راپه ریندا شه پۆلیک له وه رگێران له ده قگه لی ئینگلیسی و عه ره بی و تاراده یه ک فارسی ده ستی پیکرد. ریبازه کانی ئەدهبی، فۆرمه نوویه کانی چیرۆک، شیوازه کانی نووسینی رۆمان، قوتابخانه جیاوازه کانی تیۆری ئەدهبی به هو ی ئەم ده قانه هاتنه ناو کایه ئەده بیه کانی نووسه رانه وه. هه لتهت وه رگێرانی ئەم ده قگه له له سه ره تا کانی ده یه ی هه فتای زاینیه وه ده ستی پیکردبوو، به لام زیاتر له سهر فهزای شیعر زه ق ببوونه وه تا ئەده بیاتی داستانی. بو ئموونه له سالی (۱۹۷۰) و به کارتیکه ری مانیفیست گه لی شاعیرانی به غدا و میسر و ههروه ها شیعیری لوبنان، شیرکو بیکه س له گه ل چه ند هاوړیی، یه که مین مانیفیستی ئەده بی کوردستان به ناوی (روانگه) له رۆژنامه ی هاوکاری دا بلاوده که نه وه، جیگه ی سرنجه که له ناو واژۆکه رانی ئەم مانیفیسته ناوی چیرۆک نووس (حسین عارف) یش

ئەبەندریت و له پەراویزگەلی که بۆ مانیفیستی روانگە نووسرا، جیا له شیعەر باسی چیرۆکی کراوه، بەلام گوتاری شیعەر وەها بەسەر دۆخی ئەدەبی کوردستاندا چەقی بەستوه که چیرۆک و چیرۆک نووس بە پەراویزی شاعیر دەکەوێن، ئەم باسە بۆ مانیفیستەکە (کفری)یش (۱۹۷۱) له لایەن لەتیف هەلمەت و فەرهاد شاکەلی هەیه. شاکەلی له ئەزموونەکانی دوایدا خۆی وەک چیرۆک نووس ناوزەد دەکا بەلام دووبارە ئەو گوتاری شیعەرە که لەم سەردەمە سەر دەکەوێت. دوخێک که له دوا راپەرین و بەتایبەت له کۆتاییەکانی دەیهی نەوهدی زاینی بۆ ئەدەبیات پێش دێت، نە ئەنیا شیعەر، بەلکوو چیرۆک نووسان و پەرخەنەگرانی مەعریفیش لەم سەراوەیه بۆ بەهەرە ناکا.

له پاش هەرەس هیئای دیکتاتۆری سەدام حسین (۲۰۰۳) و دواتر سازبوونی هەریمی فیدرالی کوردستان، فەزای پەرخەنە و نووسین زیاتر له پێشوو پەرهی ساند. رێژەیهکی زۆر له گۆفەر و پۆژنامە و وەرژنامە و بلاوگە، دەرفەتی بلابوونەوێان بۆ گونجا. نووسەرانی نەوهدەکان، وەک پێشەنگانی کلاسیکی ئەدەبیاتی داستانی باشور سەرکەوتنی جیهانی و ناوچەیان مۆسگەر کرد. کتیبەکانی شیرزاد حەسەن له رێژەیهکی بەرچاودا بلابوونەوێ و خۆی بۆ کۆنگرەیی نووسەرانی له ئوروپا بانگهێشت کرا، هەروەها چەند نامیلکەیی زانکۆ و وتار بە زمانەکانی فارسی و کوردی و ئینگلیسی لهسەر چیرۆکەکانی نووسرا. بەختیار عەلی خەلاتی جیهانی (نیلی زاكس)ی پێبەخشرا و جیا له چەندین کتیب و دەیان وتار و نامیلکە، رۆمانەکانی بە ئینگلیسی،

ئالمانی، فارسی، عه ره بی، فرانسوی و ئیتالی وه رگێردرایه وه و بو کۆنگره و کۆری جیهانی ئه ده بی بانگه یشت ده کریت، ههروه ها له م نووسه رانه ئه توانین به فه رهاد پیربال، جه بار جه مال غه ریب، کاروان عومه ر کاکه سوور، عه تا محه مه د و... ئاماژه بکه ین که چیرۆکه کانیا ن به زمانی فارسی و ئینگلیسی و عه ره بی وه رگێردراونه وه و له چه شنه گه لی جیاواز وه ک میتافیکشین پۆست مۆدیرن و به کاره یانی جوۆر به جوۆری که ره سه ته کانی گێرانه وه سوود وه رده گرن.

■ هاوړیمان بن له مائی کتیبی کوردی:

■ Telegram: <https://t.me/kurdishbookhouse>